

Αλήθεια,,, πώς να «βγάλω»το παιδί;

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Δεν είναι σπάνιο το ερώτημα στα χείλη νέων γονέων. Ερώτημα που το απευθύνουν ο ένας στον άλλον πρώτα, σε γνωστούς και φίλους κατόπιν, στον πνευματικό τους κάποιος. Και θα ήταν ανάξιο λόγου ένα τέτοιο ερώτημα, αν η απάντησή του δεν γεννούσε έριδες, διαφωνίες και ψυχρότητες και αν αντιμετωπιζόταν χωρίς καμία πνευματική επίπτωση στο νεογέννητο παιδί.

Τί συμβαίνει λοιπόν; Την χαρά της τεκνογονίας, την εμπειρία της πατρότητας και μητρότητα, την ευλογία της συνδημιουργίας ζωής με το Θεό να σκιάζουν ευθύς εξ αρχής έριδες και διχογνωμίες σχετικά με το όνομα του παιδιού! «Του πατέρα μου», επιμένει ο σύζυγος. «Της μητέρας μου», η σύζυγος. «Δεν μ' αρέσει το όνομα του πατέρα σου». «Είναι όμως η σειρά των δικών μου γονέων να χαρίσουν το όνομα στο εγγονάκι τους». Πόσες τέτοιες αντιπαραθέσεις και καυγάδες! Και όταν μάλιστα αυτές υποδαυλίζονται εκατέρωθεν από τους γονείς και τους συγγενείς των δύο νέων γονέων, τότε τα πράγματα μπορεί να φθάσουν σε εντάσεις και ρήξεις οικογενειακές μεγάλες, με απρόβλεπτες και μακροχρόνιες συνέπειες.

Βέβαια είναι καλό και προσδίδει τιμή και σεβασμό το έθιμο και η παράδοση, το

κάθε παιδί να παίρνει το όνομα του παππού ή της γιαγιάς του. Χαρίζει αυτό και μια ιδιαίτερη χαρά και ικανοποίηση στους παππούδες, καθώς αισθάνονται μια πληρότητα βίου και μια ολοκλήρωση προσφοράς. Όμως το όνομα του παιδιού δίνεται στο παιδί για το παιδί. Συνοδεύει από την ημέρα της Βαπτίσεώς του και έξης εις αιώνας αιώνων αυτό το ίδιο το νεογέννητο παιδί. Μ' αυτό το όνομα θα μνημονεύεται όσα χρόνια ζήσει επί της γης, αλλά και μ' αυτό το όνομα θα μνημονεύεται στους τεθνεώτας μετά τον θάνατό του, αφού μ' αυτό το όνομα θα ζήσει στην αιωνιότητα.

Επομένως, το όνομα του παιδιού αφορά πρωτίστως και καθοριστικώς αυτό το ίδιο το παιδί. Έτσι και η επιλογή του δεν πρέπει να επηρεάζεται από κοσμικά, φιλοσυγγενικά και υστεροφημικά κριτήρια, αλλά η βαρύτητα πρέπει να πέφτει στο πως το όνομα του παιδιού θα επηρεάσει το ίδιο, θα το εμπνεύσει και θα το καθοδηγήσει στην ζωή του προς το αγαθό. Ο Άγιος που κάθε άνθρωπος φέρει το όνομά του καθίσταται πρότυπο στην ζωή του. Εμπνευστής στον βίο του. Προστάτης και βοηθός στον δρόμο της ζωής του. Δημιουργεί συγκινήσεις και πόθους μιμήσεως έτσι, ώστε να υποβοηθείται ο άνθρωπος στον αγώνα για να χαριτωθεί, να αξιωθεί και της δικής του αγιότητας δια πρεσβειών του Αγίου του οποίου το όνομα φέρει.

Αυτά πρέπει να είναι τα κριτήρια των γονέων. Έτσι πρέπει να επιλέγουν, και όχι με το ποιο όνομα είναι της μόδας για τον άλφα ή βήτα λόγο. Ποιο όνομα φτιάχνει ωραίο και μοντέρνο χαϊδευτικό ή μερικές φορές με τη διπλή ονοματοδοσία, για να ικανοποιήσουν διάφορες επιθυμίες και απαιτήσεις.

Μετά το θαύμα της εισόδου στη ζωή ενός παιδιού ακολουθεί ένα δεύτερο θαύμα: της εισόδου του στην αγία μας Εκκλησία δια του Μυστηρίου του Βαπτίσματος. Μαζί με την ευλογία και την Χάρη του ιερού Μυστηρίου το νεογέννητο λαμβάνει και το ιδιαίτερο όνομά του. Ακολουθούν και οι πρεσβείες και η ευλογία του Αγίου του οποίου το όνομα λαμβάνει. Αναλαμβάνει συγχρόνως και την παρακαταθήκη, την ευθύνη και την υποχρέωση να μιμείται και να εμπνέεται από την ζωή του Αγίου του, καθώς θα μεγαλώνει και θα μαθαίνει γι' αυτόν, αλλά και θα αρχίζει να αγωνίζεται στον πνευματικό στίβο της ζωής.

Ας μη το ξεχνούν λοιπόν αυτό οι νέοι γονείς. Και ας μην επιτρέπουν την χαρά της γεννήσεως ενός παιδιού να επισκιάζουν έριδες σχετικά με το όνομά του. Αλλά και να μην αφήνουν να κυριαρχούν στην επιλογή του ονόματος κοσμικά και ανθρώπινα κριτήρια, που θα αποκόπτουν το παιδί από την ζωή των Αγίων, την ευλογία και την χάρη τους στην ζωή του.

Πηγές: in-agiosdimitrios.com- orthodoxigynaika.blogspot.gr